

Дуонинг залвори

11:05 / 20.10.2019 3980

Бир куни фақирона кийинган, маъюс бир аёл сабзаёт дўконига кирди. Дўкон соҳибига тортинибгина яқин борди ва эрининг оғир хасталиги туфайли бирор ишга ярамай, тўшакка ётиб қолгани, етти боласи борлиги, уларнинг очлик азобидан қийналаётганини айтди.

Сотувчи унга терс қараб:

- Эй, тиланчи хотин, дарҳол дўконни тарк эт!- деди.

Аёл эса болаларининг емак ейишга эҳтиёжи борлигини айтиб ёлворганча:

- Илтимос, жаноб, болаларимни қорнини тўйдириб, одамларнинг эшигига ишлагани жўнатаман.

Улар пул олиб келган заҳоти қарзингизни қайтараман,- деди.

Дўкондор аёлнинг илтижоларига парво қилмай, уни танимаслиги, доимий харидорларидан эмаслигини айтиб илтимосини рад этди.

Шу пайт дўкон ташқарисида турган бир мижоз сотувчи билан аёл ўртасида бўлаётган суҳбатни эшитиб қолди ва ичкарига кириб дўкондорга:

- Бу аёлга сўраган нарсаларини бер, мен кафил бўлман, қарзини қайтаради,- деди.

Унинг гапига кўра сотувчи аёлга қаради-да, истамайгина:

- Оладиган нарсаларингни рўйхат қилганмисан?- дея сўради.

Аёл тасдиқ маъносини бериб бош ирғади.

- Ундай бўлса уни тарозининг бир палласига қўй-да, иккинчи палласига ўзинг оладиган нарсаларни қўй. Рўйхат қоғозингни вазнига тенг нарсаларни берман,- деди.

Аёл бир муддат турди-да, бошини қуйи эгиб чопонининг чўнтагидан бир қоғоз парчаси олиб тарозининг бир палласига қўйди.

Шу пайт дўкандор ва кафил мижознинг кўзлари ҳайратдан катта-катта очилди.

Тарозининг тош қўйиладиган палласи қоғоз парчасининг оғирлигидан чўкиб кетганди.

Дўкандор кафил мижозга қараб эзгин товушда:

- Ишонмайман.

Ишониладиган ҳолат эмас - деди.

Тарозининг маҳсулот қўйиладиган палласи керагидан ортиқ нарсалар билан тўлди.

Дўкандор ваъдага биноан аёл олган ҳамма егуликларни халтага жойлаб, қўлига тутқазди.

Зудлик билан нималардир ёзилган қоғозни қўлига олди-да, ўқиди.

Унда харид қилинадиган маҳсулотлар рўйхати эмас, қуйидаги сўзлар ёзилганди:

«Аллоҳим! Нимага эҳтиёжим борлигини ёлғиз Ўзинг биласан.

Шунинг учун ўзимни Сенга таслим этаман. Ўзингга таваккал, Ўзинг омонат берган болаларимнинг ризқини етказ!»

Дўкандор тош каби қотди-қолди.

Аёл унга ташаккур айтиб, дўкондан чиқди.

Аёлнинг харидига кафиллик қилган мижоз бир даста пулни дўкондорга берди ва «Қайтими керак эмас» деди. Мижоз дўкондан чиқиб кетаётиб тарози паллаларининг синганига кўзи тушди.

Нима сабабдан тарози палласи сингани ва дуонинг кучи неқадар залворли экани ёлғиз Аллоҳгагина маълум эди.

Турк тилидан Умида Адизова таржимаси